

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 19 maj 2014
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Arbetsgruppen mot terrorism och arbetsgruppen mot terrorism (internationella aspekter)
Föreg. dok. nr:	5643/5/14
Ärende:	Reviderad EU-strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism

1. Den 6–7 juni 2013 enades rådet om slutsatser om en uppdatering av strategin för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism¹.
2. Därefter lade kommissionen den 15 januari 2014 fram ett meddelande om att förhindra radikaliserings som leder till terrorism och våldsamt extremism².
3. Delegationerna diskuterade utkastet till reviderad EU-strategi vid mötena i arbetsgruppen mot terrorism den 6 mars, den 8 april och den 13 maj samt vid det gemensamma mötet mellan arbetsgruppen mot terrorism och arbetsgruppen mot terrorism (internationella aspekter) den 14 maj, då en överenskommelse nåddes om texten enligt bilagan.
4. Arbetsgruppen höll också flera debatter om hur den nuvarande reviderade strategin ska genomföras och håller på att utarbeta riktlinjer för detta.

¹ Dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45

² Dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3

5. Slutligen bör det noteras att den reviderade mediekommunikationsstrategin³ fortfarande gäller även om vissa saker tillkommer genom den nuvarande reviderade strategin, särskilt vad gäller förebyggande.
6. Coreper uppmanas att godkänna ovannämnda utkast till reviderad EU-strategi och förelägga den för rådet för godkännande.

³ Dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED

Utkast till reviderad EU-strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism

1. Terrorism är ett hot mot alla stater och alla människor. Den utgör ett allvarlig fara för Europeiska unionens och dess medlemsstaters säkerhet och en livsfara för de som är medborgare eller bosatta där. EU är fast beslutet att skrida till handling mot terrorismen i alla dess skepnader och mot radikaliserings och rekrytering till terrorism.
2. För att stärka vår politik för att förebygga radikaliserings och rekrytering till terrorism antogs 2005 en strategi och en handlingsplan. Strategin uppdaterades i november 2008. Efter diskussioner inom rådet i mars 2013 om revideringen av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism enades rådet den 6–7 juni 2013 om slutsatser om en uppdatering av strategin. Därefter lade kommissionen den 15 januari 2014 fram ett meddelande om att förhindra radikaliserings som leder till terrorism och våldsam extremism, och innehållet i det meddelandet beaktas i föreliggande dokument.
3. I strategin anges huvuddragen för hur unionen och medlemsstaterna kommer att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism mot bakgrund av hotets föränderliga karaktär och vår allt större förståelse av radikaliserings och rekrytering till terrorism under de senaste fem åren.
4. Strategin är en del av EU:s bredare strategi och handlingsplan mot terrorism som godkändes av Europeiska rådet 2005. Strategin syftar inom den ramen till konfronterings med radikaliserings som leder till terrorism.

Utmaningen

5. Strategins huvudmål bör vara att förhindra att människor utsätts för radikaliserings, radikaliserats och rekryteras till terrorism och att förhindra att en ny generation terrorister växer fram.

6. För att verkningsfullt kunna göra detta måste vi konstatera att medlen och mönstren för radikaliserings- och terrorism oavbrutet förändras. Inhemskas terrorister, anhängare av extremistiska ideologier med terrorismkoppling, personer som agerar ensamma, utländska kombattanter och alla andra former av terrorism utgör, liksom internets och sociala mediers mobiliserings- och förmedlingsmöjligheter, möjliga kanaler för radikaliserings- och rekrytering till terrorism.
7. Vi måste därför hela tiden se över våra prioriteringar och se till att vår säkerhetsmodell kan hantera framväxande hottyper.
8. Även om det är medlemsstaterna som har huvudansvaret för att bekämpa radikaliserings- och rekrytering till terrorism bör denna strategi kunna hjälpa medlemsstaterna att, i tillämpliga fall, ta fram egna program och egen politik som beaktar de enskilda medlemsstaternas specifika behov, mål och kapacitet. Även om hotet från radikaliserings- och rekrytering har en specifik karaktär på nationellt plan kan bakgrundsinsatser från EU:s sida ändå ge nationella och lokala insatser ett mervärde och utgöra en viktig ramstruktur för samarbete om lämpliga motåtgärder som man ska sporra till över hela EU och för utbyte av god praxis om effektiva motåtgärder mot radikaliserings- och rekrytering på lokal, nationell, europeisk och internationell nivå.
9. Erfarenheterna från de senaste åren har visat att arbetet med att verkningsfullt motverka radikaliserings- och rekrytering till terrorism förutsätter ett tillvägagångssätt som är väl avvägt mellan säkerhetsåtgärder och ansträngningar för att angripa de faktorer som kan skapa en grogrund för radikaliserings- och rekrytering till terrorism.

Våra utgångspunkter

10. Generellt sett kommer den utmaning som radikaliserings och rekrytering till terrorism innebär inte att kunna mötas av myndigheter som arbetar på egen hand utan genom samverkan med olika grupper i samhället, det civila samhället, icke-statliga organisationer och den privata sektorn. Detta kräver en gemensam insats på lokal, regional, nationell, europeisk och internationell nivå.
11. En av grundvalarna för vårt arbete med att motverka radikaliserings och rekrytering till terrorism är fullständig hänsyn till mänskliga rättigheter och våra grundläggande friheter. Inga åtgärder får vidtas som bryter mot dessa grundläggande fri- och rättigheter. Man bör inrikta sig på att utveckla dialogen i syfte att verka för medvetenhet om varandra och ömsesidig förståelse. Stigmatisering av en viss grupp människor måste undvikas.
12. Bland andra utgångspunkter märks öppenhet och insyn, ändamålsenlighet, flexibilitet och fortsatt nationell och internationell samverkan.
13. Vi kommer ständigt att säkerställa att respekten för grundläggande rättigheter, folkrätten och rättsstatligheten inte undergrävs.

Vår reaktion

14. För att motarbeta radikaliserings och terroristrekrytering föresätter sig vi oss bl.a. att
 - verka för säkerhet, rättvisa och lika möjligheter för alla,
 - se till att majoritetens röst får övertaget över extremismens,
 - förbättra kommunikationen från myndigheter,
 - ge vårt stöd till budskap mot terrorism,
 - motverka radikaliserings och rekrytering till terrorism på internet,
 - ägna oss åt fortbildning, kapacitetsuppbyggnad och dialog med yrkesverksamma i första ledet i berörda sektorer,
 - hjälpa enskilda människor och det civila samhället att bygga upp motståndskraft,
 - stödja avhopparinitiativ,
 - ge stöd till vidare forskning om tendenser och utmaningar i fråga om radikaliserings och rekrytering till terrorism,
 - anpassa inrikes och utrikes arbete med att motverka radikaliserings till varandra.

Att verka för säkerhet, rättvisa och lika möjligheter för alla

15. Människorättskränkningar kan föranleda indignation och just de förhållanden som skapar en grogrund för spridning av radikaliserings och rekrytering till terrorism.
16. Faktorer som kan befrämja radikaliserings och rekrytering till terrorism kan vara uppfattningar av olika slag, däribland om ojämlikhet, marginalisering, socialt utanförskap och problem att få tillgång till kvalitetsutbildning. Dessa faktorer i sig leder inte nödvändigtvis till radikaliserings och rekrytering till terrorism, men de kan göra den bild som målas upp av extremister som stöder eller är kopplade till terrorism mer lockande.
17. Vi måste bland annat fokusera på bekämpning av ojämlikhet och diskriminering där sådan råder, främjande av interkulturell dialog, stärkande av utbildningen så att den skapar möjligheter och möjliggör kritiskt tänkande, arbete för tolerans och ömsesidig respekt, utbyte av åsikter och förmedlande till det civila samhället av framgångar inom dessa områden. Detta arbete är betydande och värdefullt i sig och behöver inte vara uteslutande och uttryckligen inriktat på att motverka radikaliserings eller terrorism.
18. Utanför Europa måste vi fortsätta att främja gott styrelseskick, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, demokrati, utbildning, ekonomisk utveckling, reform av säkerhetssektorn och stabilitet genom politisk dialog och våra stödprogram.

Att se till att majoritetens röst får övertaget över extremismens

19. En extremistisk världsåskådning kan få vissa individer att bejaka våld och försöka försvara det. Extremisters propaganda utvecklar en förenklad retorik som förvränger fakta om konflikter runt om i världen och använder dessa som föregivna bevis för förekomsten av motsättningar mellan olika värderingar och samhällsval.

20. Vi måste höja medvetenheten och framhålla rösten hos den majoritet som ansluter sig till en sansad hållning och avvisar tillgripande av våld. Vi måste inte bara ge styrka åt de sansade rösterna, vi måste också se till att de hörs. Dessa röster måste nå ut via en lämplig plattform, t.ex. massmedier och sociala medier, som åtnjuter trovärdighet hos målgruppen. Det civila samhället bör uppmuntras och hjälpas att direkt delta i främjandet av en sansad reaktion. Radikalisering som leder till terrorism med religiösa bevekelsegrunder kräver en dialog mellan offentliga myndigheter och de olika berörda samhällsgrupperna, kulturella grupperna och religiösa grupperna eller deras ledare.
21. Dessutom måste vi fortsätta våra ansträngningar att där så är lämpligt utveckla ett språkbruk som inte är känsloladdat, så att vi kan se till att våra budskap inte oavsiktligen förvärrar meningsskiljaktigheter.

Att förbättra kommunikationen från myndigheter

22. Kommunikationen från myndigheter är inte bara ett sätt att berätta om politiska beslut utan även ett kraftfullt redskap som bidrar till verkställandet av politiken. Om en politik inte förmedlas ändamålsenligt och effektivt, och då även till de som kan vara mottagliga för radikaliseringsbudskap, löper vi risken att extremistiska åsikter lämnas oemotsagda.
23. Vi måste främja framväxten av skraddarsydda kommunikationsmetoder genom vilka man både på och utanför internet bemöter en extremistisk ideologi som stöder eller har kopplingar till terrorism. Det är av central betydelse att kommunikationen sker på ett språk som är lämpligt i sammanhanget och för målgruppen, genom en rad olika trovärdiga och lämpliga förmedlingskanaler, och att man bemöter radikala eller extremistiska budskap på de plattformar som oftast används av de som löper störst risk att radikaliseras. Ett enda universellt förhållningssätt till kommunikationer kommer inte att fungera. Samtidigt måste vi däremot sörja för konsekvens, tydlighet och kontinuitet i våra budskap på samtliga nivåer.

24. Det är viktigt att vi tydligt förmedlar vad vi står för, våra egna normer och värderingar: internationell rätt, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Vi bör också sträva efter att förbättra kommunikationen från myndigheter om vilket arbete som gjorts, t.ex. humanitärt bistånd och utvecklingsstöd. Vi måste försöka göra sådan kommunikation relevant, tilltalande och meningsfull, i synnerhet för de som känner sig allra mest fientliga och marginaliserade. Vi måste också vara tydliga i fråga om vår egen politik, våra strategier och våra mål, inte minst när det gäller kontraterrorism och radikaliseringsbekämpning.
25. Det är helt avgörande att använda sig av internet och sociala medier, inte minst för att snabbt reagera mot uttalanden på internet till stöd för terrorism och för att nå ut till de som är mest mottagliga för radikaliseringsbudskap. I detta hänseende bör offentlig-privata partnerskap uppmuntras i syfte att försöka komma till rätta med problemet med radikalisering på internet.

Att ge vårt stöd till budskap mot terrorism

26. Motbudskap har två syften: att övertyga de som redan hänger sig åt våldsam extremism att vända den ryggen och att avskräcka de som är välvilligt inställda till terroristbudskap från att bli aktivt involverade.
27. Vi bör stödja och förstärka motbudskap från personer med inflytande lokalt, bl.a. ledare för olika grupper i samhället, lärare, familjer, ungdomsledare, offentliga personligheter, tänkare, lärda personer, akademiker, religiösa ledare, affärsmän, mediepersonligheter, sångare, idrottsstjärnor och andra som är ledande eller inflytelserika inom den offentliga opinionen och som kan föra fram en positiv och trovärdig berättelse. Vi bör på alla nivåer ta initiativet till projekt som inbegriper dessa aktörer och arbeta för att se till att de ges tillräckligt med möjligheter och stöd.
28. En del av det effektivaste arbetet med motbudskap har också inbegripit grupper av offer för terrorism för att få till stånd ett verkligt kraftfullt budskap. Många av terrorismens offer har redan deltagit i förebyggande arbete genom insatser för att nå ut till allmänheten – vi måste fortsätta att ge vårt stöd till deras arbete. Eftersom de har bevittnat terroristattentats följder på det mänskliga planet är offren och deras familjer i den bästa positionen för att avglamourisera och avlegitimisera terroristers budskap.

29. I detta sammanhang är trovärdiga vittnesmål, t.ex. från f.d. terrorister som inte längre vandrar våldets väg eller från deras familjemedlemmar, något som skulle kunna övervägas. Vi bör sammanföra och främja dessa vittnesmål eftersom de också är kraftfulla verktyg för att motverka budskapen och de upplevda idealen.

Att motverka radikaliserings och rekrytering till terrorism på internet

30. Internet och sociala medier kan användas för att sprida propagandamaterial, samla in pengar, rekrytera och kommunicera med likasinnade, men också som ett virtuellt träningsläger och ett sätt att utbyta kompetens och expertis. Internet är också en transnationell företeelse som överskrider olika nationella jurisdiktionsgränser.
31. Arbetet med att motverka radikaliserings och rekrytering till terrorism på internet är vittomspännande. Det innefattar verksamhet med målet att störa terroristernas användning av internet, men även initiativ som syftar till att bemöta terroristbudskap. En del av arbetet kan utföras på nationell eller europeisk nivå och en del av individer eller organisationer i det civila samhället, med stöd där det behövs. I fall med olagligt innehåll, inklusive material som hyses i tredjeländer, måste det finnas förfaranden för att angripa frågan skyndsamt och verkningsfullt. Arbetet kommer att förutsätta en ändamålsenlig dialog med den privata sektorn, i synnerhet internetbranschen, både i och utanför Europa. Ansträngningar bör också göras för att utnyttja internet och sociala medier för att främja motbudskap. All verksamhet måste utföras i enlighet med rättsstatsprinciper och i fullständig överensstämmelse med internationell människorättslagstiftning.
32. Vi bör fortsätta att undersöka sätt att aktivt förhindra radikaliserings och rekrytering till terrorism med hjälp av internet och sociala medier. Vi kommer att ta upp dessa frågor som en del av våra politiska dialoger och erbjuda tekniskt stöd med syftet att uppmuntra andra, utanför EU, att göra detsamma.

Att ägna oss åt fortbildning och dialog med praktiker i första ledet i olika sektorer

33. Radikalisering och rekrytering till terrorism är en process under vilken en individs åsikter och/eller uppförande förändras, ofta dramatiskt. Dessa förändringar kan vara synas tydligast för de som står den berörda personen närmast. Detta innebär att det kan finnas möjligheter att, genom personer verksamma i första ledet, ingripa i ett tidigt skede och förhindra att personer i farozonen dras in i terroristrelaterad verksamhet.
34. En rad olika sektorer kan bidra till att förhindra människor från att stödja terrorism eller främja terrorism med koppling till en extremistisk ideologi eller från att bli terrorister. Fortbildning av lärare, socialarbetare, vårdpersonal, religiösa ledare, närpolis, kriminalvårdspersonal och övervakare är ett helt avgörande inslag i alla eventuella framgångsrika program för att motverka radikalisering. Dessa praktiker eller arbetare i första ledet kan eventuellt känna igen tecken på radikalisering i detta tidigt skede, och de behöver därför vara medvetna om och förstå tecken på radikalisering som leder till terrorism.
35. Vi bör uppmuntra utarbetandet av informationskampanjer och sektorsspecifika fortbildningskurser för personer verksamma i första ledet för att ge dem en bättre förståelse av radikalisering och rekrytering till terrorism och färdigheter för diskussioner om närliggande frågor samt att hjälpa dem att ge stöd till personer i farozonen eller remittera dem till specialister för ytterligare hjälp. Vi bör också se till att vi kan dra lärdom av deras erfarenhet och använda den som underlag för framtida politik, bl.a. genom RAN-nätverket (EU:s nätverk för kunskapsspridning om radikalisering) och Cepol.

Att hjälpa enskilda människor och det civila samhället att bygga upp motståndskraft

36. Myndigheterna behöver aktivt deltagande partner för att kunna motverka radikalisering och rekrytering till terrorism. Om det civila samhället och den privata sektorn kan fås att delta kan man sätta in en rad olika verktyg och resurser, och dessutom förståelse, som myndigheter inte nödvändigtvis har tillgång till. RAN-nätverkets erfarenheter är särskilt värdefulla i detta sammanhang.
37. Samarbete med den privata sektorn och det civila samhället för större förtroende och öppenhet kommer att bidra till att göra personer mer kapabla att stå emot terroristideologier och mindre mottagliga för radikalisering och rekrytering till terrorism. Breda ansträngningar syftande till delaktighet från lokalsamhällets sida bör återspegla samhällets mångfald.

38. Vi bör ge det civila samhället möjlighet att bygga upp och främja förmåga att stå emot terrorismens lockelser. Sådan förmåga kan byggas upp genom att personer och det civila samhället rustas med kompetens och resurser så att de kan förstå sig på och hantera radikaliserings som leder till terrorism. I praktiken kan detta innebära t.ex. stöd till och utbildning av unga så att de får hjälp att bygga upp en positiv självuppfattning och inse farorna med terroristbudskap.
39. Vi måste bl.a. verka för utbildning för unga, huvudsakligen genom skolor och universitet i frågor som rör nationstillhörighet, politik, tolerans i religiöst och nationellt hänseende, demokratiska värderingar, kulturskillnader och de historiska följderna av våldsanvändning på nationell och politisk grund. Personer inom utbildningsväsendet skulle med stöd av i synnerhet verka på fältet kunna spela en betydande roll genom att öka medvetenheten om terrorismrelaterade frågor och kartlägga och hjälpa individer i farozonen.

Att stödja avhopparinitiativ

40. På samma sätt som det finns processer genom vilka en person radikaliserats och eventuellt rekryteras till terrorism finns det också processer genom vilka en person som radikaliserats kan komma att ta avstånd från våld, lämna en grupp eller rörelse eller t.o.m. förkasta en världsåskådning som stöder eller främjar en extremistisk ideologi med terrorismkoppling.
41. Medlemsstaterna bör överväga att utforma och utveckla avhoppar- och utträdesstrategier som är anpassade till kulturen och det särskilda sammanhanget. Dessa program bör regelbundet utvärderas av medlemsstaterna själva och/eller av andra medlemsstater för att se till att de är verkningsfulla.
42. Utbyte på Europainivå av bästa praxis och erfarenheter, särskilt från RAN-nätverket, kan vara till hjälp vid utveckling av nya program, förvärvande av expertis och återintegrering av f.d. terrorister.

Att ge stöd till vidare forskning om tendenser och utmaningar i fråga om radikaliserings och rekrytering till terrorism

43. I avsikt att få till stånd väsentliga och ändamålsenliga motåtgärder mot terrorism kommer vi att fortsätta att sträva efter en bättre förståelse av företeelsen i alla dess former, också vad gäller den roll som aktörerna i processen spelar på lokal, nationell och internationell nivå samt på EU-nivå.
44. Utöver alla berörda förvaltningars specialistbidrag finns mycket litteratur och forskning som gett oss värdefull kunskap om drivkrafterna bakom radikaliserings som leder till terrorism, något som är kopplat till många faktorer (personliga, strukturella, ideologiska, politiska och samhällseliga) som kan staka ut en persons unika väg mot radikaliserings och rekrytering till terrorism.
45. Trots denna kunskap och forskning finns det fortfarande ett antal frågor inom områden där det skulle vara ytterst välkommet med mer empiriska belägg och forskning som skulle kunna bilda underlag till framtida politiska beslut, bl.a. inom området för utträdesstrategier och utträdesprogram.
46. Det vore tillrådligt med diskussioner med myndigheter som ställts inför detta problem, med akademiker, personer verksamma i första ledet på olika områden, utsatta personer, f.d. terrorister, icke-statliga organisationer och offer för terrorism inom och utom Europa. RAN-nätverket är också ett särskilt värdefullt forum i detta avseende och dessutom det tänkta kunskapsnav som skulle kunna fungera som en förbindelselänk till medlemsstaterna. Medlemsstaternas arbete inom de olika arbetsriktningarna är en annan viktig bidragande faktor och bör uppmuntras och fortsättas.

Myndigheter från medlemsstaterna bör likaså sträva efter att utveckla synergieffekter för mer forskning om tendenser inom radikaliserings och utvärdering av gällande praxis. Forskning på EU-nivå med finansieringsstöd från kommissionen kan ge mervärde för analyser av generella tendenser inom radikaliserings samtidigt som de tillhandahåller möjliga svar.

Att anpassa inrikes och utrikes arbete med att motverka radikaliserings till varandra

47. Planerade terroristattentat i Europa har ofta haft kopplingar till andra delar av världen. Vissa har planerats i eller direkt inbegripit människor från tredjeländer, vissa har finansierats utifrån och många har involverat människor som tränats i utlandet (t.ex. utländska kombattanter). Människor från Europa har också begått terroristattentat utanför Europa. Inhemsk och internationell terrorism är ofta ouppslutligt kopplade till varandra.
48. En ideologi som vuxit fram i tredjeländer och budskap som utsänts eller skickats till Europa kan inverka på radikaliserings och rekryterings till terrorism i Europa. Resor kan också ingå i radikaliseringsprocessen. Ett betydande antal personer som varit inblandade i terroristverksamhet har gjort utlandsresor under vilka de påverkats av medlemmar av terroristorganisationer. Det är också viktigt att beakta denna strategi och EU:s handlingsplan mot terrorism vid utarbetandet av gränsförvaltningsstrategier, inklusive viseringspolitik, inom EU:s gällande lagstiftning.
49. Utöver vårt lokala, regionala, nationella och europeiska tillvägagångssätt för att hindra människor från att stödja eller bli terrorister behöver vi arbeta i och tillsammans med tredjeländer. Radikaliserings och rekryterings till terrorism utanför Europa är ett lika stort hot mot europeiska medborgare och europeiska intressen utanför Europa som därhemma. Därför är en extern komponent ett helt avgörande inslag i vårt arbete med att motverka radikaliserings. Utmaningen består i att säkerställa samstämmighet mellan vårt arbete med att motverka radikaliserings i tredjeländer och våra inrikes erfarenheter, med utgångspunkt inte bara i rättssäkerhet och fullständig överensstämmelse med internationella mänskliga rättigheter, tillvaratagna erfarenheter och god praxis utan också i metoder som inte gett önskat resultat. För att åstadkomma detta är stöd till tredjeländer för att stärka deras säkerhetssektor och rättsstatlighet nödvändigt.

50. I terroristbudskap tar man ofta upp utrikespolitiska frågor. När vi för våra politiska dialoger och deltar i internationella organisationer och forum bör vi framhålla vårt strategiska arbetssätt och relevanta insatser, t.ex. verkställandet av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning och därmed förbundna resolutioner från FN:s säkerhetsråd, och utbyta expertis. Vi har också en roll att spela när det gäller kapacitetsuppbyggnad utanför Europa, hjälp till tredjeländer så att de kan utarbeta och verkställa sin egen politik för förebyggande och motverkan av radikaliserings och rekrytering till terrorism och när det gäller sätt att hantera budskap som stöder terrorism.
51. Man bör, i tillämpliga fall, uppmuntra dels insatser för att höja medvetenheten om arbete med att motverka radikaliserings som en del av landsspecifik utvecklingsprogramplanering, dels beaktande av radikaliserings vid den samlade landsbedömningen som grund för programplanering. Detta skulle bidra till att en del av EU:s utvecklingsprogram, där så är lämpligt, skulle kunna inriktas på särskilda geografiska områden/samhällsgrupper till vilka radikaliserings och rekrytering till terrorism i hög grad är koncentrerad.

Att genomföra strategin

52. Medlemsstaterna kommer, enskilt och tillsammans, att arbeta med stöd av samordnaren för kampen mot terrorism, Europeiska kommissionen och utrikestjänsten för att genomföra denna strategi. Både medlemsstaterna och EU bör också arbeta i samverkan med bl.a. FN, Europarådet, OSSE och det globala forumet för terroristbekämpning för att utveckla projekt utanför Europa inom detta område.
53. Utmaningen att motverka radikaliserings och rekrytering till terrorism är i första hand medlemsstaternas ansvar. Problemen med radikaliserings och rekrytering till terrorism och medlen för att motverka den varierar mycket mellan medlemsstaterna, men det finns en rad gemensamma aspekter och det råder generell enighet om att vi behöver arbeta tillsammans för att försöka komma till rätta med det, bl.a. med många olika intressenter, t.ex. organisationer inom det civila samhället, inom den privata sektorn och på annat håll.

54. Föreliggande strategi gör som redan nämnts att medlemsstaterna kan vidta åtgärder på nationell nivå på grundval av en samsyn om faktorerna bakom radikaliserings och rekrytering till terrorism och om principerna och åtgärderna för bekämpning av detta. Medlemsstaterna bör gå vidare genom att med beaktande av de behov, de mål och den kapacitet de har utarbeta eller uppdatera nationella strategier med utgångspunkt i sina egna erfarenheter och i tillgänglig expertis från RAN-nätverket och EU-institutioner.
55. Medlemsstaterna bör samordna sin politik, utbyta information och erfarenheter i fråga om ansträngningarna för att hantera utmaningarna med radikaliserings och rekrytering till terrorism, på såväl nationell som europeisk nivå, införa bästa praxis och samarbeta vid framtagande av nya idéer.
56. Detta kommer också att kräva en gemensam insats på lokal, regional, nationell, europeisk och internationell nivå. Utanför Europas gränser kan initiativ genomföras genom de instrument, mekanismer och processer som EU har upprättat med enskilda länder och regionala organisationer, bl.a. bilaterala politiska dialoger och biståndsprogram.
57. Rådets berörda förberedande organ uppmanas att följa upp hur denna strategi genomförs.
